

ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА. СТАЖУВАННЯ З ОНКОТОЛАРИНГОЛОГІЇ

Частина 1 статті 60 закону України «Про вищу освіту» визначає післядипломну освіту як спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення та оновлення її професійних знань, умінь та навичок або отримання іншої професії, спеціальності на основі здобутого раніше освітнього рівня та практичного досвіду. Серед 124 лікарських спеціальностей наказом МОЗ № 446 від 22.02.2019 року в розділі II Хірургія Номенклатури лікарських спеціальностей під номером 7 визначена «Онкоотоларингологія». Навчання в закладах післядипломної освіти відбувається згідно затверджених навчальних планів і програм. Кафедра оториноларингології НУОЗ України імені П.Л. Шупика є опорною з фаху «Онкоотоларингологія» серед закладів післядипломної освіти України.

Співробітники кафедри оториноларингології НУОЗ України імені П.Л. Шупика, а саме завідувач кафедри, професор В.О. Шкорботун, професор Р.А. Абизов, доценти Н.В. Божко, В.В. Кривша, С.О. Лакиза, О.О. Пелешенко та С.С. Самойленко розробили навчальний план та програму циклу стажування за спеціальністю "Онкоотоларингологія". Тривалість навчання – 1 місяць (156 годин).

Цикл стажування за спеціальністю «Онкоотоларингологія» призначений для спеціальної теоретичної та практичної підготовки лікарів з основних питань онкоотоларингології, формування, оновлення, поглиблення ключових професійних компетентностей, а також отримання нових актуальних знань з онкоотоларингології, необхідних для професійної діяльності слухачів відповідно до вимог системи якості підготовки кадрів для сфери охорони здоров'я, ознайомлення з новітніми досягненнями в галузі тощо.

Мета навчання: підготовка лікарів до атестації (підтвердження) на звання лікаря-спеціаліста за спеціальністю "Онкоотоларингологія" та визначення рівня його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент: на цикл приймаються лікарі-онкоотоларингологи, що не працювали за спеціальністю впродовж 3 років.

Зміст програми охоплює весь обсяг теоретичних знань, умінь і практичних навичок, необхідних лікарю-спеціалісту за спеціальністю «Онкоотоларингологія» для належного здійснення професійної діяльності.

Програма містить 7 курсів зі спеціальності, в яких в повному обсязі розглядаються організація онкоотоларингологічної допомоги, топографічна анатомія і оперативна хірургія ЛОР-органів, клінічна анатомія ЛОР-органів, фізіологія та методи дослідження ЛОР-органів, загальні питання онкології, пухлини верхніх дихальних шляхів і вуха, окремі питання медичної радіології.

Окрім блоку основних курсів, в програму введено 4 додаткових дисципліни: військово-медична підготовка, організація невідкладної медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях, питання імунопрофілактики, проблеми СНІДу та вірусних гепатитів.

Для забезпечення виконання цієї програми під час навчання передбачено такі види занять: лекції, практичні заняття, різні види семінарських занять, а також самостійна робота.

Для виявлення рівня знань і навичок слухачів передбачено такі види контролю: оцінка базових знань, етапні контролю та підсумковий іспит. Для базового та підсумкового іспитів використовується комп'ютерна атестаційна програма, затверджена в установленому порядку. Наприкінці циклу, згідно з програмою, буде проведено іспит на рівень засвоєння отриманих теоретичних знань та практичних навичок слухачами. Для проведення іспиту пропонується 16 білетів за всіма розділами програми. В кожному білеті перед слухачем поставлено чотири питання із різних розділів, що дозволяє екзаменувати лікаря з широкого кола питань програми.

Слухачі, які виконали програму циклу стажування, підлягають атестації на визначення рівня знань та практичних навичок з підтвердженням звання лікаря-спеціаліста за спеціальністю «Онкоотоларингологія». Слухачам, які успішно складуть іспит, буде видано сертифікат лікаря-спеціаліста встановленого зразка.

Після рецензування завідувачем відділу онкопатології ЛОР-органів ДУ «Інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка НАМН України», доктором медичних наук, професором Е.В. Лукачем та завідувачем кафедри дитячої оториноларингології, аудіології та фоніатрії Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика, доктором медичних наук, професором А.Л. Косаковським навчальний план та програма циклу спеціалізації за спеціальністю «Онкоотоларингологія», а також екзаменаційні

білети до даного циклу були затверджені Вченою радою НУОЗ України імені П.Л. Шупика 10.03.2021 року (Протокол №3). Даний

навчальний план та програма циклу стажування за спеціальністю "Онкоотоларингологія" чинна протягом 5 років від дати затвердження.

© Р.А. Абизов, В.О. Шкорботун, Н.В. Божко, В.В. Кривша, С.О. Лакиза, О.О. Пелешенко, С.С. Самойленко, 2021

С.В. АНДРЕЕВ, М.С. ЧЕРНЯВСКАЯ (ДНЕПР, УКРАИНА)

АНТИГОМОТОКСИЧЕСКАЯ ТЕРАПИЯ БОЛЬНЫХ ХРОНИЧЕСКИМ ТОНЗИЛЛИТОМ

При лечении больных хроническим тонзиллитом, не подлежащих хирургическому вмешательству, традиционная терапия сводилась к промыванию лакун миндалин, ведению противовоспалительных иммуномодулирующих паст и применению физиотерапевтических методов.

Наряду с этим, был предложен комплексный метод лечения таких пациентов с помощью антигомотоксической терапии. Она направлена на стимуляцию репаративных процессов, связывание токсинов и активации собственных сил организма. Метод осуществлялся при применении препаратов ангин-хеель и лимфомиозот. Данные препараты воздействуют посредством иммунных механизмов, что выражается в форме возвратного эффекта Арда-

Шульца, удаляются поврежденные клетки с помощью активации лизосомальных ферментов.

Под нашим наблюдением находилось 30 больных, подразделенных на 2 группы: получавших традиционную терапию (15) и предложенный метод применения препаратов ангин-хеель и лимфомиозот (15). При оценке эффективности обоих способов лечения установлено, что ремиссия при традиционном методе наблюдалась только у 58% больных, а у лиц, пролеченных предложенными препаратами – у 83%.

Учитывая изложенные данные, можно сделать вывод, что препараты антигомотоксической терапии повышают эффективность лечения у пациентов с хроническим тонзиллитом.

© С.В. Андреев, М.С. Чернявская, 2021

М.І. БЕЗЕГА, В.В. ЛОБУРЕЦЬ, Б.М. БЕЗЕГА (ПОЛТАВА, УКРАЇНА)

ТАКТИКА НАДАНИЯ ДОПОМОГИ ПАЦІЄНТАМ З ГОСТРИМ ЗАПАЛЕННЯМ СТРУКТУР СЕРЕДНЬОГО ВУХА

В оториноларингологічній практиці гострий мастоїдит частіше є вторинним, – ускладненням гострого середнього отиту. Останній є досить поширеним захворюванням, особливо у дитячому віці, має сезонність і, в основному, пов'язаний із підвищенням рівня захворюваності на ГРВІ.

Більшість дослідників вважають віруси основною етіологічною причиною гострих середніх отитів, ускладнених мастоїдитом (ГСОУМ), що підтверджується імунофлюорисцентними та іншими методами дослідження, які виявляють в основному віруси грипу, парагрипу, аденовіруси. Інші надають вірусам роль пускового механізму із майбутнім можливим приєднанням бактеріальної флори.

Мета дослідження: підвищення ефективності лікування хворих на гострий середній отит, ускладнений мастоїдитом шляхом застосування

розроблених та впроваджених модифікованих консервативних та хірургічних методів лікування.

В період з 2008 по 2016 роки, було обстежено та проліковано 173 пацієнта хворих на гострий середній отит, ускладнений мастоїдитом. Серед них було 84 (48,56%) чоловіків та 89 (51,44%) жінок.

1 група (основна) – 81 хворий на ГСОУМ, яких лікували по модифікованому протоколу, запропонованому нами, була поділена на 2 підгрупи: («1а») та («1б»). Пацієнти підгрупи «1а» отримували традиційне консервативне лікування з включенням місцевого і системного противірусного препарату протезфлазид (індуктор інтерферону з імунотропною активністю). Їм також проводилось короткочасне шунтування барабанної порожнини. Пацієнтам підгрупи «1б», окрім лікування, призначеного групі «1а», виконували